

Interesset. Forsaavidt den ærede Taler har spurgt mig, om jeg ikke troede ad administrativt Veie at kunne tilstede en saadan større Frihed som den, der er andraget paa, maa jeg rigtig nok være af den Mening, at det aldeles ikke gaar an. Der er jo givet en Lov, som utvivlidelig siger, hvor Fiskeri er tilladt, og jeg vil ikke ad administrativt Veie kunne give en større Ret end den, der ved Loven er givet. — Naar det af et æret Medlem (Knudsen) er ansøgt, at der i den Omstændighed, at Slynder- og Silbefiskeriet paa mange Steder ganske er gaaet bort, skulde indeholbes en Grund til at give større Frihed, saa forekommer dette mig dog ikke ganske rigtig. Det er jo klart, at de indskrænkende Bestemmelser, som ere givne med Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden, og den Control, som nu føres med dets Drift, ikke kunne være Skyld i dets Aftagen; det maa altsaa ligge i andre Aarsager, sandsynligviis i Naturforhold; det er jo saaledes høist rimeligt, at der efterhaanden fra Havet er kommet større Novfiske ind i Fjorden, som kunne have ødelagt det hidtilværende Slynder- og Silbefiskeri. Men naar Fiskeriet saaledes er aftaget, forekommer det mig betænkeligt at høre saadanne Bestemmelser, som gaae ud paa at sikkre dette Fiskeri, hvor det endnu er og kan drives. Vil man, paa samme Tid som disse Naturaarsager bidrage til at formindste Fiskeriet, endvidere ophæve de Bestemmelser, som ere givne for at konservere det, saa udsætter man sig i Virkeligheden for, at de omtalte Ørene deraf endnu mere aftage, og jeg maa derfor holde fast ved den Erklæring, som jeg har afgivet i det andet Thing. For at vende tilbage til det foreliggende Lovudkast, da har jeg — som alt antydet — ikke megen Betænkelighed ved § 1, medens jeg derimod har store Betænkeligheder ved de øvrige Bestemmelser, hvilke jeg dog ikke tillægger den Vigtighed, at jeg bestemt vil modsætte mig dem. Jeg skulde dog i det Hele taget troe, at det var rigtigere — hvad ogsaa et æret Medlem har foreslaaet — at underkaste hele Fiskeriloven en Revision, for

derved at komme til Rundsab om, hvorvidt der var Grund til at forandre Noget deri, og derefter faae alle Bestemmelserne samlede paa eet Sted, i Stedet for angaaende en Sag, som griber saameget ind i mange fattige Fiskeres Erhverv, at have mange forskjellige Bestemmelser, som de vanskeligt kunne overse. Naar man underkastede den hele Lov en fuldstændig Revision og derved kom til et Resultat om, hvilke Bestemmelser der burde blive staaende, og hvilke der burde gaae ud, og saa indordnede dem alle i en ny Lov, troer jeg, at det i det Hele taget vilde være det Helbigste.

Knudsen: Jeg kan ikke andet end anerkende den Udtalelse, som den høitærede Indenrigsminister har gjort, ikke at ville modsætte sig Loven i dens nuværende Stikelse, naar den bliver vedtagen. Med Hensyn til den Bemærkning, der er bleven gjort, at det kunde være mindre rigtig, naar Fiskene vare gaaede bort, saa at give Tilladelse til navnlig at bruge Snorvaad, som i §§ 2 og 3 er bestemt, skal jeg tillade mig at bemærke, at navnlig Torffene opholde sig meget paa Dybden, og at Fiskerne, naar de faae denne Udvidelse af Tiden, bedre ville kunne fange dem, og jeg troer, at det er Hovedsagen og det Væsentligste for Fiskerne, at de faae Leilighed til at fange Fiskene, hvor de ere, og til at kunne afbenytte Fiskeriet der i en længere Tid af Aaret, end det hidtil har været Tilfældet.

B. Christensen: Jeg kan ikke tilbageholde den korte Udtalelse, at det ibetmindste gaar mig saaledes, at jeg føler en vis Uhyggelighed og ikke ringe Betænkelighed ved at see det foreliggende Lovudkast fremmet paa de, som det forekommer mig, ingenlunde tilstrækkelige Data, der foreligge. Jeg vil saa nødig som noget Medlem staa for en Foranstaltning, der kunde komme navnlig de i det Hele taget trængende og fattige Fiskere langs Limfjorden til gode; men det er mig paa ingen Maade klart, af hvad der er fremsøgt, at der ved denne Lov